A szeretet Isten országában

Isten országát meghatározó alapvető értékek, vagyis az odafelvaló dolgok egyike a szeretet. (Az Isten szeretet. 1János 4:8; Végezetre, atyámfiai, legyetek tökéletesek, békességben éljetek; és a szeretetnek és békességnek Istene lesz veletek. 2Korinthus 13:11)

Sokan közülünk nem értik, hogy az „odafelvaló szeretet" nélkül nem jutunk el a kitűzött célhoz, hogy együtt lakjunk Istennel.

Az Írás azt mondja, hogy nem megyünk be a szeretet országába, ha nem szeretjük teljes szívünkből Istent, aki szeretet, és ha nem vágyunk erre a jellemvonásra. (A ki nem szeret, nem ismerte meg az Istent; mert az Isten szeretet. 1János 4:8)

A szeretet az a kötőanyag, amely Isten országának minden polgárát összeköti egymással. (Mindezekfelett pedig öltözzétek fel a szeretetet, mely a tökéletesség köteléke. Kolossé 3:14)

Ahhoz, hogy erre a mércére eljussunk, el kell sajátítanunk a szeretet törvényét, amely az Ország területén uralkodik. (A szeretet nem keresi a maga hasznát… 1Korinthus 13:5)

A szeretet önzetlen, nem a maga hasznát keresi, hanem másokét. Az odafelvaló szeretet nem véletlenül kerül a szívünkbe, hanem a Szent Lélek gyümölcse, ha megtartjuk Krisztus tanításait. (És az a szeretet, hogy az ő parancsolatai szerint járjunk. Ez a parancsolat, a mint kezdettől fogva hallottátok, hogy abban járjatok. 2János 1:6)

Aki elvégzi Krisztus tanítványainak iskoláját, annak végső eredménye az odafelvaló szeretet lesz. (A parancsolat czélja pedig a szeretet. 1Timótheus 1:5)

Az odafelülről jövő szeretet és a természetes szeretet között akkora a távolság, mint ég és föld között. Az odafelvaló szeretet hosszútűrő, kegyes; nem irigykedik, nem kérkedik, nem fuvalkodik fel, nem cselekszik éktelenül, nem keresi a maga hasznát, nem gerjed haragra, nem rója fel a gonoszt, nem örül a hamisságnak, de együtt örül az igazsággal; mindent elfedez, mindent hiszen, mindent remél, mindent eltűr. A szeretet soha el nem fogy. (1Korinthus 13:4–8)

Hogy megtanulhassuk és megtapasztalhassuk ezt a tökéletes szeretetet, Isten a családjába, a gyülekezetbe helyez minket; más szóval Krisztus testébe helyez. (Most pedig az Isten helyezte el a tagokat, mindeniket a testben, a mint akarta. 1Korinthus 12:18)

A gyülekezet az Úr iskolája, aki szeretettel gondoskodik rólunk. (Mert senki sem gyűlölte soha a maga testét; hanem táplálja és ápolja azt, miképpen az Úr is az egyházat. Efézus 5:29)

Krisztus teste, vagyis a gyülekezet, része Isten tervének a szentek tökéletesítésére. Ez az a hely, ahol az odafelvaló szeretetet tanuljuk és gyakoroljuk, ahol a csecsemők, a gyermekek és az ifjak az idősebbektől tanulják meg, hogyan öltözzék fel a hosszútűrést, a jóságot…, hogyan járjanak szentségben; megtanulnak megbocsátani, szeretni, más szóval megtanulnak az odafelvaló dolgok, a Lélek dolgai szerint járni. (…a szentek tökéletesbítése czéljából… a Krisztus testének

építésére. Efézus 4:12)

Itt tanulunk meg igazságban és békességben élni, mások javát keresni, és nem többé magunknak élni. (Mindenkinek pedig adatik a Lélek kijelentése közhasznára. 1Korinthus 12:7; Mert közülünk senki sem él önmagának. Róma 14:7; Senki ne keresse a maga hasznát, hanem mindenki a másikét. 1Korinthus 10:24)

Megtanuljuk, hogy szorosan egymáshoz kapcsolódjunk, és egymás terhét hordozzuk. (A kiből az egész test szép renddel egyberakatván és egybeszerkesztetvén minden kapcsolat segítségével, minden egyes tagnak mértéke szerint való munkásságával végbeviszi a test növekedését. Efézus 4:16; Egymás terhét hordozzátok, és úgy töltsétek be a Krisztus törvényét. Galata 6:2)

A gyülekezetben arra tanítanak, hogy a kívül állókat is szeressük, még azokat is, akik rosszat tesznek velünk. Amikor kapcsolatba kerülünk a szeretet országán kívül élőkkel, az Úr példáját kell követnünk: szeressük ellenségeinket, áldjuk azokat, akik átkoznak minket, jót tegyünk azokkal, akik gyűlölnek minket, mert mennyei Atyánk fiai vagyunk. (Máté 5:44)

Ezt a szeretetet, amely a természetes ember elméjébe fel sem hatott, csak úgy nyerhetjük el, ha elvégezzük azt az iskolát, ahol Krisztus tanításait tanítják. Különben akárhogy gyötrődünk is, hogy elnyerjük a szeretetet, nem fog sikerülni.

Nála van a szeretet receptje, és aki megtartja, eljut odáig, hogy elnyeri. (És az a szeretet, hogy az ő parancsolatai szerint járjunk. Ez a parancsolat, a mint kezdettől fogva hallottátok, hogy abban járjatok. 2János 1:6; A parancsolat czélja pedig a szeretet. 1Timótheus 1:5)

Akkor jutunk el oda, hogy szeressük embertársainkat, ha megtanuljuk megtartani Krisztus beszédét. (Arról ismerjük meg, hogy szeretjük az Isten gyermekeit, ha az Istent szeretjük, és az ő parancsolatait megtartjuk. 1János 5:2–3; Tanítván őket, hogy megtartsák mindazt, a mit én parancsoltam néktek. Máté 28:20)

A szeretet olyan mértékben fog kiáradni a szívünkbe, amilyen mértékben a Szent Lélek indítására elfogadjuk és megtartjuk az Úr Jézus tanításait. (Mert az Isten szeretete kitöltetett a mi szívünkbe a nékünk adatott Szent Lélek által. Róma 5:5)

Hogy ezt jobban megértsük, kiemelünk egy helyzetet, amellyel egyszer bármelyikünk szembekerülhet. Tegyük fel, hogy egy örökség felosztásakor – legyen az egy telek, egy ház… – egy testvérünk azt követeli, hogy adjunk neki a nekünk járó részből is.

Ha a világhoz tartozunk, hogy elutasítsuk, kéznél vannak a világ megoldásai: ellenállhatunk szóval, haraggal vagy bírósággal… De ha az Ország polgárai vagyunk, más álláspontra kell helyezkednünk: az Ország törvénye által adott megoldások szerint kell bánnunk vele. Az Országhoz tartozókkal szemben a követelmény az, hogy békességben éljünk minden emberrel, hosszútűrők legyünk, és tele legyünk jósággal. (Kövessétek mindenki irányában a békességet… Zsidók 12:14)

Az első, amit tennünk kell: amennyire rajtunk áll, ne adjunk a másiknak alkalmat a vétkezésre, tegyünk meg mindent, hogy ne ingereljük haragra, ne zaklassuk fel. Ehhez kéznél vannak a békességre vezető parancsolatok. (Boldogok a békességre igyekezők: mert ők az Isten fiainak mondatnak. Máté 5:9; Ha lehetséges, a mennyire rajtatok áll, *minden emberrel békességesen éljetek.* Róma 12:18)

Hogy Krisztus békességében maradjunk, nem szabad ellenállnunk annak, aki erőszakkal el akarja venni, ami a miénk. (Ne álljatok ellene a gonosznak. Máté 5:39; Attól, a ki elveszi a felső ruhádat, ne tartóztasd meg… Lukács 6:29)

Aztán még valamit tennünk kell, ami a világ embere szemében bolondság. Hogy eleven szenet gyűjtsünk a fejére, készen kell lennünk arra, hogy még a „felső ruhánkat" is odaadjuk neki, nem csak azt, amit el akar venni tőlünk. (És a ki törvénykezni akar veled, és elvenni a te alsó ruhádat, engedd oda néki a felső ruhádat is. Máté 5:40)

Ez a tanítás, amely arra indít, hogy még többet is átengedjünk neki, nem az emberi logikából fakad, hanem felülről jön. (Ha éhezik a te ellenséged, adj ennie. Ne győzzön meg téged a gonosz, hanem te győzd meg a gonoszt jóval. Róma 12:20–21)

Ha el akar venni egy részt a nekünk járó telekből, mutassuk meg neki, hogy készek vagyunk többet adni, mint amennyit ő el akar venni tőlünk. (És a ki téged egy mértföldútra kényszerít, menj el vele kettőre. Máté 5:41)

Ez a magatartás, hogy készek vagyunk többet adni, amikor erőszakkal elvesznek tőlünk, nem emberi természetű, nem magától jön, hanem csakis az odafelvaló Ország törvényeinek megtartása által. Krisztus parancsolatainak megtartása elvezet minket a tökéletes szeretetre, amely kiűzi a félelmet, és teljes bizodalmat ad nekünk az ítélet napján. (Az a szeretet, hogy az ő parancsolatai szerint járjunk. 2János 1:6; Abban lett teljessé a szeretet mi bennünk, hogy bizodalmunk legyen az ítélet napjához. 1János 4:17–18)

Sursa: *A szeretet Isten országában* — Tiszta Ige
tisztaige.hu/cikkek/a-szeretet-isten-orszagaban